

Óli Jacobsen

Søgan um Glyvrasnikkaran: SONURIN KOM AFTUR TIL FØROYA 29 ÁR AFTANÁ, AT HANN DOYÐI

Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum kom víða um. Hann endaði hinumegin knøttin. Men 85 ár eftir, at hann fór úr Føroyum, kom hann aftur at verða jarðaður.

5. partur

Tað var skyldmaður Peter Jacob, Ingi Toftatún, sum tilvildarlíga hitti hann á kaiini í Wellington í New Zealandi, og teir funnu útav, at teir vóru skyldmenn. Tá helt ættin í Føroyum, at hann var deyður fyri mongum árum síðani. Hetta førði eisini til tað samband, sum kom millum ættirnar í londunum báðum. Hetta hevur bæði verið við brævaskifti og vitjanum. So seint sum í ár hava skyldfólk verið á vitjan hjá ættini í New Zelandi.

Ingi greiðir framhaldandi frá, at Peter Jacob hevði verið einkjumaður í nøkur ár, tá teir hittust, og hann búði tá hjá stjóksoninum. Ingi hevði samband við hann, til hann doyði tann 9. februar 1966 í Wellington.

Ein abbasonur hansara, Peter, vitjaði í Føroyum í 60-unum, og

í 1985 vóru sonurin Bernhard og konan Joan, ið var dóttur ein bankastjóra, eisini á vitjan í Føroyum. Bernhard var dúglicur maður, bæði handliga og hvat lærdómi viðvíkti. Hann fór at læra til lærara, tá hann var umleið 30 ára gamal, og var liðugur við lærdan háskúla, tá hann var farin um tey 40. Síðani starvaðist hann sum yvirlærari, til hann fór frá við eftirløn. Tað verður greitt nærri frá honum í einum komandi parti.

Bernhard møtti fleiri næstringum, meðan hann var í Føroyum. Teir hýstu teimum, og læntu teimum bil, so konan og hann kundu ferðast víða. Tey vitjaðu trímennningar hansara í Hoyvík, Kollafirði og Glyvrum og eisini næstafólki í Kaldbak, Havn, Kirkjubø og í Heiðunum á Skálafjørðinum.

Men Bernhard iðraði seg um, at hann ikki fekk savnað allar næstringar sínar, meðan hann var her.

Urnan kemur í føroyska jørð

Heima í New Zealandi hevði Bernhard urnuna við øskuni hjá faðirinum standandi. Eftir at hava verið í Føroyum og ferðast, stóð tað honum greitt, at hon átti at verða jarðað í Føroyum. Hann tosaði við trímenningin í Hoyvík, Ebbu Vang, um urnuna, og eina grøv at seta hana í.

Í 1995 fekk trímenningin Niels Pauli Djurholm, sum Bernhard hevði samband við, ein tjúkk-an brævbjálva við postinum. Tá er hetta urnan við øskuni hjá Peter Jacob.

Tann 5. september 1995 varð urnan jarðsett beint við grøvina hjá fastrini, Elsebeth Christine, sum var gift við Jóhan Simonsen í Hoyvík. Í hesum sambandi var eitt minnishald á grøvini við Bjarna Bæk. Fleiri av ættini vóru til steðar. Tað kundi kanska verið eitt hugskot, at ættin í New Zealandi

og Føroyum setti ein stein á grøvina. Hann kundi eisini verið eitt minni um hesa ógvuliga sjáldsomu søgu.

Jóhan í Hoyvík var ein merkismaður

Hetta er eisini søgan um ættina hjá Glyvrasnikkaranum. Hon er sjálvsagt stór. Tí verður her bara umrødd tann partur av ættini, sum hevði samband við ættina í New Zealandi.

Johan var giftur við systir Glyvrasnikkaran, Elsebeth Christine. Tey bæði áttu fyra børn. Elst var Jóhanna á Høgabóli, gumma Peter Jacob, sum var fødd í 1876. Hon giftist við Símun á Høgabóli.

Hans var føddur í 1878. Hann giftist við Súsonnu úr Mikinesi. Ein sonur var Jóhan, sum var uppkallaður eftir abbanum. Hann bleiv ein av okkara kendustu skiparum, kendur sum Johan í Hoyvík. Hann var ein sannur slóðbrótari á fiskivinnuøkinum. Sigurd, beiggi hansara var kendur frá ferðavinnuni, eisini sum slóðbrótari.

Símun f. 1884 giftist við Elsu Mariu úr Sandvík. Ein sonur var Esbern Simonsen, kendur sum oddamaður í Føroya Banka í mong ár.

Kristianna f. 1881 giftist við Sámali Samuelsen úr Havn. Tey endaðu í USA. Mong teirra vóru í Føroyum fyri nøkrum árum síðani til eina ættarstevnu.

Jóhan var ein pressari

Tað varð sagt í minningarorðum um Jóhan, at hann var ein av teimum stillu í landinum. Men ídnari mann til sítt virki, bæði á sjógvi og landi mundi neyvan finnast. At hann hevur verið dugnamaður á landi prógva best tær vøkru traðirnar, hann hevur lagt inn har uppi.

Ikki minni iðin var hann sum útróðrarmaður. Tað var ikki altíð so tíðligt at vera útróðrarmaður og at búgva í Hoyvík. Fyri á sleppa av við fiskin noyddust teir oman til Havnar at avreiða og manga

ónossliga løtu høvdu teir niðan aftur um kvøldi í myrkrinum.

Kirkjutrúgvur var hann eisini. Tað fór neyvan sunnudagur burturúr, at hann ikki vitjaði oman í Havnar Kirkju.

Bjargaði grindamonnum

Eina ferð Jóhan hevði verið í grind í Miðvági, bjargaðu teir tveimum monnum, sum sótu á kjøli við Kirkjubønes. Hetta var ein havnarbátur, sum eisini hevði verið í grind. Hinir á bátinum vóru sjólættnir. Á bátinum hjá Jóhan máttu teir blaka grind út, skuldu teir fáa tikið menninar í bátin. Annar av hesum monnum kom ofta niðan til Hoyvíkar at vitja Jóhan í takksemi fyri hesa bjarging.

Jørðin goldin í gulli

Jóhan arvaði jørð í Svínáum. Men hetta var so óhøgligt, at hann seldi hana. Dóttirin, Jóhanna, mintist væl, tá ið jørðin varð seld til ein mann har norðuri. Hann kom heim til teirra og rindaði við gullpeningi úr einum roðpungi. Keyparin gav Jóhan peningin og teir taka í hondina á hvørjum øðrum. Peningin býtti Jóhan javnt millum børnini. Fyri sín part keypti Jóhanna innbúgv til heimið, tá ið hon giftist. Tað sigst at vera til enn.

Elsebeth Christina doyði ung

Í 1890 gekk spanska sjúkan í Føroyum, og nógv fólk doyðu. Bæði hjúnuni gjørdust sjúk, og Elsebeth Christina doyði. Johan kom undan, men hann var tá so ússaligur, at hann orkaði ikki at fylgja konuni allan vegin, tá ið hon fór til gravar.

SPINNARIN OG EBBA

Ein dóttir Hans, son Jóhan, var Elsebeth Christina, vanligu nevnd Ebba, sum var uppkallað eftir ommuni. Hans var systkinabarn Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum, sum henda søgan snýr seg um.

Í FF-blaðnum var í 2003 ein frá-

Gravsetingin hjá Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum 5. september 1995. Á myndina eru v.f. Bjarni Bæk, próstur og so skyldfólkini Bjarni Djurholm, Ebba Wang, Arnóra Djurholm Jacoben, Gunda Djurholm, Eydna Djurholm og Niels Pauli Djurholm.